

دکترین کندی و نتایج آن در ایران

۲۳ فروردین ۱۴۰۲ ساعت ۱۹:۳۵

با به قدرت رسیدن کندی در ایالات متحده در انتخابات سال ۱۹۶۰ م تحرک جدیدی در حوزه سیاست خارجی آمریکا صورت گرفت که بر اساس آن الگوهای قدیمی مبتنی بر استراتژی انتقام همه جانبه که متکی بر جنگ‌های هسته‌ای بود کنار گذاشته شد

در دوره رقابت شوروی و آمریکا، چندین دکترین سیاسی از سوی آمریکا مطرح شد که بخش مهمی از آن‌ها به حامیان آمریکا و یا کشورهای جهان سوم مربوط بود. دکترین کندی از جمله این دکترین‌ها است که طرح آن تحولات تازه‌تای را برای ایران به همراه آورد:

«با به قدرت رسیدن کندی در ایالات متحده در انتخابات سال ۱۹۶۰ م تحرک جدیدی در حوزه سیاست خارجی آمریکا صورت گرفت که بر اساس آن الگوهای قدیمی مبتنی بر استراتژی انتقام همه جانبه که متکی بر جنگ‌های هسته‌ای بود کنار گذاشته شد و استراتژی واکنش انعطاف پذیر جایگزین آن گردید. از همین زمان عصر دتانت (تشنج زدایی در روابط آمریکا و شوروی) آغاز گردید. اگرچه در این دوران آمریکا رفتار همکاری جویان‌های با اتحاد شوروی از خود نمایان ساخت اما در عین حال پیوندهای منطقه‌ای خود را در کشورهای جهان سوم، به خصوص کشورهای خاورمیانه آسیای غربی و آسیای جنوب شرقی گسترش داد. کندی با این باور که اگر دولت‌های دوست ایالات متحده در جهان سوم ساختار حکومتی خود را ترمیم نمایند و برنامه توسعه را به گونه‌ای تدریجی اعمال نمایند اتحاد شوروی قادر به انجام هیچ گونه اقدام مخاطره آفرین برای اهداف و منافع آمریکا نخواهد بود. کندی در پیام خود به کنگره آمریکا به این نکته اشاره نمود که پیمان‌های نظامی راه حل جلوگیری از خرابکاری و عملیات پارتیزانی نمی‌باشد بلکه باید به این کشورها جهت اصلاحات اقتصادی و اجتماعی کمک کند.»

منبع: علیرضا زهیری، عصر پهلوی به روایت اسناد ساواک، تهران، دفتر نشر و پخش معارف، ۱۳۷۹، ص ۱۹۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49145/ایران-نتایج-کندی-دکترین/>